

ŽIVOTOPIS PANA JANA MILOTY

Pan Jan Milota se narodil 31. července 1951 v Zdemyslicích, které leží v okrese Plzeň - jih. Zdemyslice byly pouze rodištěm. Jan se nenarodil v nemocnici, ale v domácím prostředí. Konkrétně se jednalo o obydlí jeho babičky, ze kterého se pak s maminkou přesunuli do domku v Seči. Porody doma byly dříve mnohem běžnější, než je tomu dnes. Pan Milota je jedináček. Rodina byla kulturně založená a námi vybraný pamětník si pamatuje momenty, kdy jako malý, zhruba šestiletý, pozoroval, co se děje na divadelním jevišti. Často napovídal texty. Občas šlo o nechtěnou pomoc narušující fungování na divadelních prknech, které znamenají svět.

Během základní školní docházky se stala situace, kdy si pan ředitel ztěžoval rodičům na studijní morálku a výsledky malého Jana. Káral ho před rodiči a odrazoval od divadelního prostředí. Na nějakou dobu od divadla opravdu upustil a nevěnoval se mu. Milotovy školní výsledky i samotná kvalifikace byla průměrná až podprůměrná. Škola ho nebavila. Přesto se rozhodl jít vyučit. Následně nastoupil do závodu ve Škodovce v Plzni jako horizontář. Ani zde ho to nebavilo. Nelíbilo se mu prostředí, ve kterém pracuje ohromné množství lidí a vše je cizí a neosobní. Rozhodl se využít příležitosti a přihlásil se o změnu místa s přesunem do Tušimic u Kadaně, kde se začala stavět elektrárna. Šlo o veliký národní projekt, kde bylo potřeba hodně lidí. Pan Milota vnímal toto místo jako „Babylon“, protože tu byli lidé z celé republiky. V Tušimicích dělal Milota řidiče a šoféroval. V této práci zjistil, že našel konečně svobodu a v zaměstnání ho to bavilo. Kvůli práci se do Tušimic lidé sjížděli z celého území naší republiky a v pátek odpoledne zase autobusy odjížděly s lidmi do jejich dalekých domovů.

V roce 1972 se Jan přestěhoval do Kadaně, kde chvíli bydlel. Se svým kamarádem navštívil v roce 1975 kulturní akci nazývanou jako Kadaňský divadelní květen a divadlo ho opět dostalo. V roce 1975 se se svou partnerkou přestěhoval do Klášterce nad Ohří, kde získal byt. Založil zde klasický rodinný život. V Klášterci dostal nabídku stát se členem divadelního spolku Klas. Chtěl odmítnout, ale nakonec zůstal a začal hrát. Po několika letech se začal vnímat jako herec. Stalo se tak při hře Jeppe z vršku (nebo také kopečku). Po revoluci v roce 1989 se začalo měnit fungování v zaměstnání a dostal oznámení na pracovní snížení. Po mnoha letech odešel z Armabetonu a začal se více soustředit na kulturu. Působil v regionální televizi Focus jako reportér, hrál divadlo, daboval a především působil dlouhých dvacet let jako císař Karel IV. na akci nazvané Císařský den v Kadani po boku své kolegyně Ivety Svobodové. Svou roli pojal tak jako by byl skutečně císař, pokoušel se do toho dát i něco improvizacího, co nebylo ve scénáři. Po dvaceti letech tuto roli opustil, protože už sám uznal, že je to velmi dlouhá doba a předal funkci mladší dvojici.

V nedávné době vydal svoji knihu o divadelním spolku s názvem Klas, kterou psal 3 roky. V té knize byl popsán vývoj celého spolku a vyšla k 50. výročí Klasu, které se uskutečnilo v roce 2000.

Dnes je panu Milotovi 70 let a žije ve městě Kadaň odkud stále dojíždí do Klášterce nad Ohří, kam chodí hrát divadlo už asi 46 let.